

गोपाया-^१ गुप्तिः, गोपायना-गोपना, जुगोपायिषा-जुगोपिषा-जुगुपिषा-
जुगुप्सा-जोगुपा ;

गोपायनम्-^२प्रगोपणम्^A-प्रगोपनम्, गोपायनम्-गोपनम्, जुगोपायिषणम्-
जुगोपिषणम्-जुगुपिषणम्-जुगुप्सनम्, जोगुपनम् ;

प्रगोपायित्वा-^३गोपित्वा-गुप्त्वा, गोपाययित्वा-गोपयित्वा, जुगोपायिषित्वा-
जुगोपिषित्वा-जुगुपिषित्वा-जुगुप्सित्वा, जोगुपित्वा ;

प्रगोपाय्य-प्रगुप्य, प्रगोपाय्य-प्रगोप्य, प्रजुगोपायिष्य-प्रजुगोपिष्य-प्रजुगुपिष्य-
प्रजुगुप्स्य, प्रजोगुप्य ;

गोपायम् २-गोपम् २,	}	गोपायम् २-गोपम् २,	}
गोपायित्वा २-गोपित्वा-गुप्त्वा २,		गोपाययित्वा २-गोपयित्वा २,	
जुगोपायिषम् २ - जुगोपिषम् २, - जुगुपिषम् २ - जुगुप्सम् - २,	}	जुगोपायिषम् २ - जुगोपिषम् २, - जुगुपिषम् २ - जुगुप्सम् - २,	}
जुगोपायिषित्वा २-जुगोपिषित्वा २, - जुगुपिषित्वा २ - जुगुप्सित्वा- २,		जुगोपायिषित्वा २-जुगोपिषित्वा २, - जुगुपिषित्वा २ - जुगुप्सित्वा- २,	
		जोगुपम् २ ;	
		जोगुपित्वा २.	

(412) “गुफ ग्रन्थे” (VI-तुदादि:-1317. अक. सेट्ट. पर.)

गोफक:-फिका, गोफक:-फिका, ^४जुगोफिषक:-जुगुफिषक:-षिका,
जोगुफक:-फिका ;

गोफिता-त्री, गोफयिता-त्री, जुगोफिषिता-जुगुफिषिता-त्री, जोगुफिता-त्री ;

^५गुफन्-न्ती-ती, गोफयन्-न्ती, जुगोफिषन्-जुगुफिषन्-न्ती ; —

1. त्रियां भावादौ ‘अ प्रत्ययात्’ (3-3-102) इति आयप्रत्ययान्तादकार प्रत्ययः ।
आयाभावपक्षे-‘तितुत्र—’ (7-2-9) इतीणिषेधे रूपम् ।
2. ‘हलश्चेजुपधात्’ (8-4-31) इति वा णत्वम् ।
3. आयप्रत्ययाभावपक्षे ऊदित्वेनेङ्गिकल्पात्, इदपक्षे, ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इति
कित्वनिषेधात् गुणः ।
4. ‘रलो व्युपधात्—’ (1-2-26) इति सेटः सनः कित्वविकल्पः । तेन रूपद्वयम् ।
एवं सन्नन्ते सर्वत्र, क्त्वायामपि बोध्यम् ।
5. ‘तुदादिभ्यः—’ (3-1-77) इति शः । शस्य द्विद्वावाद् अङ्गस्य गुणो न ।
नुम्बिकल्पः ।

A. ‘कः कृत्वा रावणामर्षप्रकोपणमवधधीः ।

शक्तो जगति शक्तोऽपि कर्तुमायुःप्रगोपणम् ॥’ भ. कां. 9-105.